

Szivárvány

2016. MÁJUS • XXXVII. ÉVFOLYAM • 395. SZÁM

DÖME ZSUZSA

Anyák napi kívánság

Behunyt szemem alól látom,
most varrja föl a kabátom
tegnap leszakított gombját.
S amíg töpreng tenger gondján,

pihentető, puha párnám
röpít álomtündér szárnyán.
Ha valóra válna álmom,
az lenne a kívánságom,

bajban mellette állhassak,
könnyet örömtől láthassak
a szemében még sok évig,
világnak végezetéig.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

Hogyan szeret téged édesanyád?
Magát egészen átadva, érted mindent vállalva,
neked mindent megbocsájtva,
benned csak a jót keresve.
Az édesanyák Jézustól
tanulnak szeretni.

CSEH KATALIN

Álom

Lebben az álom,
már alig várom,
párnámra szálljon,
s nálam megszálljon.

Röpítsen föl az égig,
fodros felhők csücskéig,
onnan is tovább,
még messzebb,
egy csillagra,
amely a legszebb...

Aztán meg visszahozzon,
hogy anya megnyugodjon.

SZŐCS MARGIT

Játsszuk azt, hogy...

(Gyere, anya, játsszuk azt, hogy én vagyok te, és te vagy én. Dőlj le ide az ágyamra, s tégy úgy, mintha aludnál. Mondjuk azt, hogy itt a reggel, és én jövők, ébresztelek.)

– Ébredj manó, moha benő, már a nap is kitakarta pocakját. Ne tégy úgy, mintha nem hallanád! Csak semmi nyekergés, nyikorgás, gyere gyorsan reggelizni!

(Most kelj fel, és ülj a kisasztalomhoz.)

– Tessék, itt a vajaskenyér és a tea.

(A legókocka legyen a vajaskenyér, a henger pedig a teáscsésze. Jó?)

– Ne himbálózz a széken, hanem egyél, mert különben elkésünk az óvodából! Hagyd békén a cipőfűződ, ne húzogasd a cipzárod, fejezd be a rohangálást! Gyorsan vedd fel a nadrágod, húzd a cipőd, fészülködj meg, moss fogat! Jóságos ég! Fél kilenc van, s mi még itthon szöszmötölünk! Irgumburgum ebadtája, induljunk az óvodába!

(Mondjuk, hogy a játékosláda melletti sarok az óvoda.)

– Szedd a lábad, add a kezed, ne szaladj előre! Estére sem érkezünk meg, ha megálunk minden egyes kavicsnál! Dobd el azt a fűzfavesszőt, tudod, hogy nem vihetjük magunkkal az óvodába. Hagyd abba a kornyikálást!

(Mondjuk, hogy megérkeztünk az óvodába.)

– Látod? Már megint mi vagyunk az utolsók! Adj egy puszit! Délután majd érted jövők. Légy jó!

(Mondjuk, hogy eltelt már a nap, s én jövők érted az óvodába.)

– Kipp-kopp. Jó napot! Hová bújt az én kis nyuszim? Csak nem a kék asztal alá? Hipp, hopp, ugorj csak elő! Így ni, megvagy,

elkaptalak! Öltözködjünk, s induljunk a játszótérre.

(Mondjuk, hogy a szoba közepe a játszótér, és esett az eső, minden csupa víz. Ezek a kendők a pocsolyák. Te ugrálj át ezeken.)

– Miért kell neked folyton a pocsolyákban dagonyáznod? Nézd meg magad, csurom víz vagy! Gyere inkább focizni!

(Ne, anya, ne gyere még, hanem ugrálj tovább a pocsolyában.)

– Kész „kakasszófa”, nincs kivel beszélni! Azonnal hagyd abba, te „párnahajder”, mert különben hazamegyünk!

(Ugrálj tovább!)

– Hát akkor indulás haza, és a mai csokitól is elbúcsúzhatok!

(Most hirtelen hagyd abba a tapicskolást, és szaladj hozzám.)

– Végre, megtaláltam a varázsigt. Hát persze, a csokoládé... Figyelem! Rúgom a labdát..., ez az..., most passzold vissza..., így na..., vezesd tovább, megint tovább..., és most lödd a kapuba! Hurrá, góóóó! Na, elég volt mára, esteledik, éhes vagyok, menjünk haza.

(Mondjuk, hogy hazaértünk.)

– Tudod mit? Rajzolj, amíg elkészítem a vacsorát. Itt van egy lap, és a színes ceruzák. Vacsorára palacsintát sütök. Lekvárost és nutellást. Te melyiket szeretnéd? Lekvárost? Jó, akkor én a nutellást eszem. Mutasd, mit rajzoltál? Repülő? Nagyon szépen sikerült, csak a szárnya kissé kifecamodott. Tes-

sék, itt vannak a lekváros palacsinták. Hám, hááám...

(Te is tégy úgy, mintha ennél, de ne fald be a kirakóst, mert csak játékból palacsinta.)

– Most pedig fürdünk, és lefekszünk! Ne húzd az időt, ne rohangálj, mert teljesen kimerültem! Mit? Hogy mesét is mondjak? Jó, akkor bújj a paplan alá, hozom a meséskönyvet. Egyszer volt, hol nem volt...

(Anya, itt hagyjuk abba. Mondjuk, hogy te vagy te, és én vagyok én. Légy megint az anyukám, és én a gyereked. Kérlek, add át az ágyam, annyira elfáradtam: te voltál a földkerekség legrakoncátlanabb gyereke. Szerencséd, hogy én voltam a legtürelemsebb anyuka. Ugye? Kérlek, takarj be, és ahogy szoktad, olvass mesét, majd adj egy esti-puszt nekem!)

KISS LEHEL

Koncert

Csillagtalan, mély sötétben
zúgva bűg az orgona –
szél ujjai zengetik s a
május-éjjel zápora.

Ablakomból ámuldozva
leskelődöm, s hallgatok:
kint az ág közt virág feslik –
fehér s lila dallamok.

LÁSZLÓ NOÉMI

Mozgás

Először rajta fekszem,
azután ráülök,
két lábra állok egyszer,
nagyokat perdülök,

magasra száll köröttem
kavics, göröngy, homok,
levelek vitorláznak,
én meg csak bámulok.

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

Pityóka

Hol volt, hol nem volt, a fonyód-alsó-bélatelepi vasútállomás közelében, egy titokzatos tornyos kastélyban élt Pityóka, a varázsló. Volt varázspálcája, bájitalfőző-kondérja, álmoskönyve és egy tarka papagája.

Pityóka minden pénteken Tarka papagájra bízta a tornyos kastélyt. Ő maga ezen a napon felült a délelőtti autóbuszra, és a Kílátó-hegyen keresztül átdöcögött Fonyódra.

Elballagott a kisboltba, és bevásárolt. Krumplit, hagymát, szalonnát és egy szál gyer-tyát vett magának, kölesmagot Tarka papagáj-nak. Aztán benyúlt a bugyellárisába, és egy csengő arannyal fizetett. A boltos nagyon kedvelte Pityókát, mert ő volt az egyetlen ve-vője, akitől aranypenzt kapott.

Így ment ez péntekről péntekre.

Egy esős pénteken Pityóka szivárványszok-nyás lányt pillantott meg átsuhanni a bolt udvarán. Olyan dobogásba kezdett a szíve, hogy alig bírt megszólalni:

- Boltos uram, ki az a lány?
- Ő a lányom: Szivárvány!

Következő pénteken Pityóka varázsló már a reggeli autóbusszal elindult Fonyódra. Futólépésben érkezett a kisbolthoz.

Megvette a krumpliját, hagymáját, szalonnáját, a kölesmagot, a gyertyát, aztán fizetett egy csengő arannyal – ám közben egyre az udvart leste.

Hát, egyszer csak jött a lány! Ő is érezhetett valamit, mert bekukkantott a boltba, és egyenesen Pityóka varázsló szemébe mosolygott.

– Jer be, lányom! – hívta a boltos. – Jer be, kicsi Szivárványom!

Ám a lány pirulva elszaladt.

Pityóka azt se tudta, fiú-e vagy lány, úgy várta a következő pénteket.

Apró cseppekben szemerkélt az eső, de Pityóka már a hajnali munkásbusszal megérkezett Fonyódra. Napkeltéig ott téblábolt a kisbolt körül.

Alighogy kinyitott a boltos, Pityóka mindjárt a lányt kereste. Jött is az, de most nem állt meg az udvaron, el se futott, hanem egyenesen belépett, és mint a ragyogó nap, ránevetett Pityókára.

– Légy a párom! – buggyant ki a nagy érzés Pityókából.

– Nem bánom! – bólintott rá örömmel a boltos.

– Én sem bánom – mosolygott a lány –, de tudom, hogy varázsló vagy, tégy hát meg valamit a kedvemért!

– Mi a kívánságod, szépséges Szivárvány?

– Nézz fel az égre: csúf felhők tornyosulnak a nap előtt. Ūzd el a sötét felhőket örökre, akkor a párod leszek!

Mi volt az a kis kérés Pityóka varázslónak! Csak annyit mondott: Kriksz!, csak annyit mondott: Kraksz!, csak háromszor megforgatta a varázspálcáját, csak csillámporral meghintette a Kilátó-hegy csúcsát, s máris eltűntek a felhők az égről!

Meg is tartották a lakodalmat, be is költözött Szivárvány asszony a fonyód-alsóbélatelepi titokzatos tornyos kastélyba.

Lakodalom után Pityóka varázsló szabadságot adott Tarka papagájnak, s az ifjú pár nem gondolt többé a világgal. Bezár-

tak ajtót-ablakot, és csak egymásnak búgtak szerelmesen. Így telt el negyven nap, negyven éjszaka.

Egy reggel halkan kopogtatott valaki a szorosra zárt zsalugáteren:

– Adjatok egy korty vizet! Vízet, vagy meghalok!

– Ez Tarka papagáj hangja!

Szivárvány asszony ijedten nyitotta ki a zsalugátért. Olyan forró fényesség fogadta, hogy hátratántorodott!

Odakint tűzött a nap, s olyan forróság volt, mint a kemencében.

– Negyven nap, negyven éjjel nem esett egy csöpp eső! – lihegte Tarka papagáj. – Még csak egy apró báránnyfelhő sem mutatkozik az égen. Kiszáradtak a vetések, lehullottak a falevelek, szomjaznak az emberek, szomjaznak az állatok.

Megrémült Szivárvány asszony:

– Jaj, édes uram, mit tettünk?

Gyorsan megittatta-megetette a papagájt, s közben így kérlelte Pityókát:

– Édes uram, te nagy varázsló vagy, tégy meg még valamit a kedvemért!

– Mi a kívánságod, szépséges Szivárvány?

– Hozd vissza a felhőket az égre, hadd essen újra az eső!

Pityóka varázsló mit tehetett egyebet? Annyit mondott, hogy: Kraksz!, aztán annyit, hogy: Kriksz!, a varázspálcáját háromszor

visszaforgatta, a Kilátó-hegy csúcsáról lefújta a csillámport, s az ég alja máris megtelt gomolygó esőfelhőkkel. Eleredt a bő, langyos, nyári zápor. Lubickolt Tarka papagáj, lubickoltak a tikkadt falevelek.

Nyári eső után, ha kisüt a nap, s a Balaton felett felragyog a fényes szivárvány, mint ha Szivárvány asszony szoknyája terülne szét az égen. Hogy ez hogyan lehetséges? Ne tőlem kérdjétek, hanem Pityóka varázslótól! Ott él ő most is, a fonyód-alsóbélatelepi vasútállomás közelében, a titokzatos, toronyos kastélyban, szépséges feleségével, Szivárvánnyal, na meg Tarka papagájjal együtt. Ha arra jártok, biztosan meg is látjátok legalább egyikőjüket! Én tegnap éppen a fonyódi kisboltban találkoztam velük.

VERESS MIKLÓS

Tréfás rajz

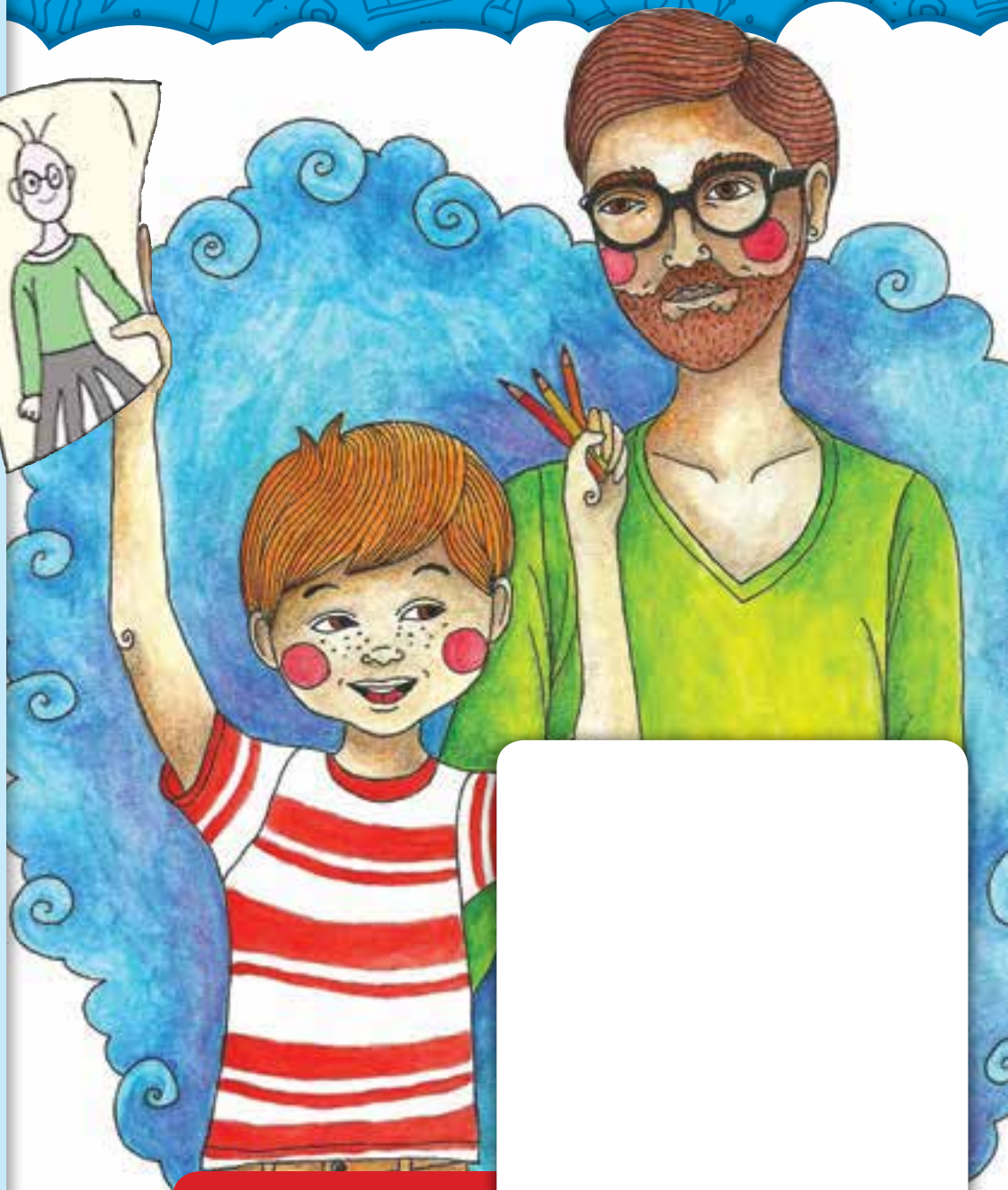
Itt a fejed,
itt a szád:
rajzolok egy apukát,
egyedül, magam.
Keze is van,
lába is van,
három haja van.

Két láb nem elég:
kellene még.

Bárhova még,
jó, ha van láb
arra – négy.

De az apu
folyton szalad,
kell láb neki:
hat.

Ez kell neki,
bi-bá-bú:
legyen apu
százlábú.

Rajzold ide
apukádat!

BIRTA-SZÉKELY NOÉMI

Apa mindent megold

Apa, gyere, fogd a kezem!
Tudod, félek a sötétben.
Ha jönnek majd a szörnyek,
amik persze nem léteznek,
de ha mégis, apa,
akkor te majd oldd meg.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Apa

Apa nem vezet mozdonyt,
Apa nem szerel vizet,
Apa nem vezet villanyt,
Apa nem oltott tüzet.
Apa a képernyőt nézi,
Nyomja a billentyűket,
Apa, ha dolgozik – ír,
Apa, ha ír – süket.

A lövétei ember a királynál

NÉPMESE

Egy lövétei embernek tizenkét fia volt; hat katona, hat pedig csak növendék. Szegény ember volt, s mindenfelé folyamodott, hogy kisebb fiait is felnevelhesse. Tudós emberek azt a tanácsot adták, forduljon egyenesen a királyhoz, az bizonyosan megsegíti. Elment erre egy prókátorhoz*, s kérte: csináljon neki egy folyamodást a királyhoz. A prókátor azt kérdezte, van-e pénze. Mert az írásnak öt pengő forint az ára. A szegény ember azt felelte, nincs, s eközben látta, hogy az ügyvéd pennával mint rója egyik sort a másik után a papirosra. Hazaballagott, írószert kért valahonnan, s ő is sorokat húzogatót egy papírra, éppen mint az ügyvédtől látta.

Felment a királyhoz, s átnyújtotta neki az írást. A király jó darabig nézegette, de nem tudott eligazodni rajta. Előkiáltotta a titkárát, odaadta annak. A király is, a titkár is sokféle nyelven tudott beszélni és írni, de a lövétei ember írásán nem tudtak eligazodni ketten sem. Kérdezték az embert, ki írta, s mi van benne. A szegény ember elmondotta, hogy ezt bizony ő maga írta, mert a prókátor öt forintot kért az írásért, s neki nem volt, és segélyért esedezik a király felséges személyéhez, mert neki tizenkét fia van, hat már katona, hat pedig még csak növendék, s nem tudja őket felnevelni. A király ismét elvette az írást, és a szegény embert kiküldte a másik szobába, hogy várakozzék egy kicsit. Összehívatta az országból a nagy urakat, mindegyikkel

*prókátor – ügyvéd

háromszáz pengő forintot tetetett az asztalra, s mikor a pénz mind együtt volt, elővette a lövétei ember írását, s odaadta nekik, hogy olvassák el. Azt mondotta, hogy az asztalon lévő pénz azé lesz, aki az írást el

tudja olvasni. Az urak közül azonban nem tudta egyik sem. Ekkor behívta a király a lövétei embert, s kezébe adta az írást, hogy olvassa el ő.

Az ember elolvasta, s a pénz az övé lett.

o_

ók _

r_go

g_ _ba

_si_l_ _

Pótold ki a szavakat a hiányzó betűkkel és ékezetekkel, majd olvasd el őket.

Egészítsd ki a mondatot, és másold le írott betűkkel:

Egyenes és görbe forma, pici jelek szépen sorba. Szavak lesznek, mondatok, hogyha összeolvasod. Mik azok?

(Nyulász Péter: Betűk)

Csipike szereti _____.

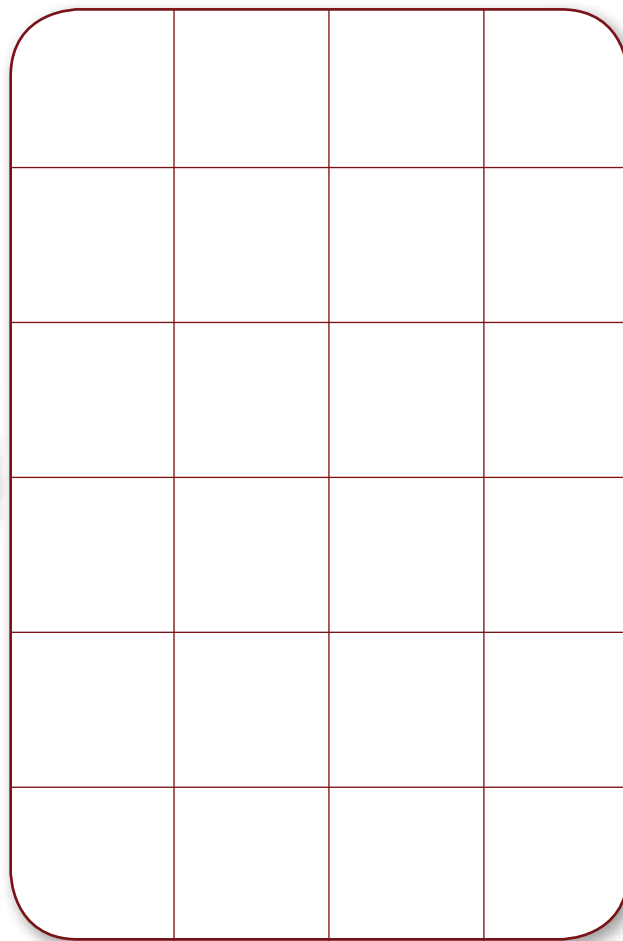
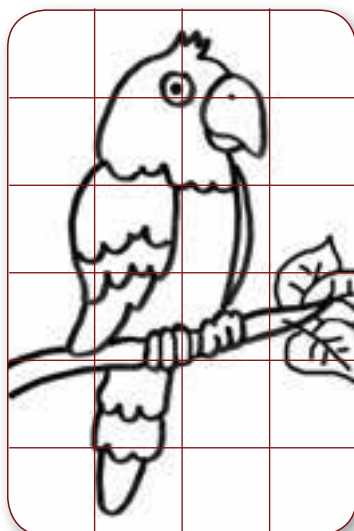
Handwriting practice lines consisting of a series of slanted lines for letter height and a dashed line for the middle of the letter.

BALÁZS TIBOR

Madár- család

Papagáj,
papagáj,
és papa-papagáj,
nagy-papa-papagáj,
dédnagy-papa-papagáj,
üknagy-papa-papagáj...

Nagy a család,
kell a papa,
sok a papagáj,
s nincsen, aki
süssön-főzzön,
nincs egy mamagáj.

A háló segítségével rajzold
meg a papagájfióka papáját,
majd fessd egyformára őket.

BAGOLY

VARJÚ

Kösd össze mindenik
madarat az árnyékával
és a nevével.

FECSCKE

CINKE

GÓLYA

Rajzolj piros pöttyöt azok a szereplők mellé, akik még nem táncolnak, és kékét azokhoz, akik már nem táncolnak.

Figyeld meg a táncosokat. Kinek nincsen párja?

Színezd ki a lányok szoknyáját s a legények kalapját.

Számold meg, hány
hangszer szerepel a
versben. Melyiket nem
rajzoltuk le?

DÖME ZSUZSA

Hujjogató vers

Akinek van füle, hallja,
kinek van jobb énekhangja,
hujjujúj, juj!

Akinek van hegedűje,
éjjel-nappal, folyton nyúje,
hujjujúj, juj!

Lefelé folyik a Duna,
jaj, de lágyan szól a duda,
hujjujúj, juj!

Zengj, citera, szólj, cimbalom,
hadd múljon el minden bajom,
hujjujúj, juj!

Akinek van két jó lába,
gyűjjék el a táncpróbára,
hujjujúj, juj,

mer' ha nem gyün a próbára,
eltöretik egy, két lába,
hujjujúj, huj!

Keresd meg a rajzon
azt a hangszert,
amelyik a versben
nem bukkan fel.

Milyen állatok
perdültek
táncra?

Gyulakután a ház előtt
nincsen kerítés délelőtt,
se délután, se éjszaka,
csak úgy elárad szabadon,
és befolyik az ablakon
sokféle virág illata,
a fiatal nyár jószaga.

(Markó Béla)

MARGARÉTA

Ez itt egy szép margaréta,
fehérre festi a kréta.
Mellette az ibolya,
milyen színű, ki tudja?
Piros, vörös vagy tán sárga?
Hasonlít vagy nem a mákra?
Ha a helyes választ tudod,
és a rétet körbefutod,
tiéd lesz a jutalom:
virágpor a hajadon.

(Főcze Kornélia)

JÁCINT

ORGONA

Ó, te kackiás, szép kandúr,
Jól lenne most egy kis hancúr,
Kunkori farkad éig ér,
Minden felhőcske dalra kél.

(Tóth Ágnes)

**Kösd össze
a virágot a nevével.**

IBOLYA

MÁKVIRÁG

Színezd ugyan-
olyan színűre
az egyforma
virágokat.

Színezd a virágok
melletti pöttyöt
olyan színűre,
mint a helyét
mutató kártya.

A VÁZÁBAN

A VÁZA ELŐTT

A VÁZA
MÖGÖTT

A VÁZÁTÓL
BALRA

A VÁZÁTÓL
JOBBRA

A VÁZA ALATT

SZABÓ ZELMIRA
rajza

Ügyesedjünk

• Szépen-szabott cserépbe ültették puha virágait **Szodorai Melinda tanító néni szilágyssomlyói** diákjai. A színes gyapjufonalból kör alakú virágkelyhet sodortak, tekertek, ragasztottak.

• Sodorintom, pödörintem, és anyák napjára kész is lesz – biztatták magukat **Nagy Lenke ivói** tanítványai, mert bizony sok munkába került, amíg dús fürtöt nyitott a papírcsont.

• **Séra Tünde tanító néni marosszentgyörgyi** osztálya gombokból tervezett, és ragasztott csodaszép brossokat Anyák napjára.

• **Ferencz Erzsébet és Molnár-Gál Sarolta** nagyenyedi óvodásai ruhát terveztek, festettek anyukájuknak. Vajon tetszik majd neki?

● **Cirják Márta** tanító néni másodikosai az aradi Csiky Gergely Főgimnáziumban a születésnapjuk évszakjához illő színűre festették a száraztésztaát, úgy ragasztották az évszakfa megfelelő ágára. Anyának is készíthettek hasonlót a családtagok születésnapjával.

● Kartonvirág és pillangó készült az édesanyáknak **Bartha Evelyn óvó néni** csoportjában a **kolozsvári Katicabogár Óvodában**. A legizgalmasabb a raffiaszalag bújócskája volt.

Finta-Fekete Tekla,
Szatmárnémeti

● **Bartha Denise** tanító néni **tordaharasztsói** osztályában gyurmából nyíltak a színes mese-virágok.

- Hajtogatott virágokból készült az ízléses Anyák-napi kártya **Szigeti Éva** tanító néni zabolai osztályában. A festett virágszirmokat szívószállal fűjték borzusra.

Németi Nóra,
Szatmárnémeti

- **Barabás Tímea**, dési első osztályos **Czirmay Júlia** tanítványa. Édesanyja segítségével tojástartóból „nemesített” nárciszokat.

- A tordaharasztsi óvodások **Szél Adél** óvó néni vezetésével só-liszt gyurmából készítettek százféle vidám ékszert édesanyjuknak.

- Örültek a csíkmenasági anyukák, amikor **Károly Veronika tanító néni** kisdíákjai átnyújtották nekik a saját kezükkel készített szív-virág-ajándékot.

- **Finna Enikő tanító néni** tordai osztálya tavaszi pompába öltöztette a Szivárványból kivágott fát, majd összehajtott módszerrel színezett, kivágott pillangókkal élénkítette a tavaszi festményt.

- A sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskolában **Domokos Zsuzsa tanító néni** kisdíákjai színes papírcsíkokból ragasztottak kecses virágokat édesanyjuknak.

Kerekes Kriszta Mónika, Dés

KÁNYÁDI SÁNDOR

Néma tulipán

Mondanom sem kell, mert mindenki tudja, hogy a virágok az illatukkal beszélgetnek. Amelyik virágnak nincsen illata, az néma.

Ilyen a tulipán is. Még suttogásnyi illata is alig van egyik-másiknak.

De nem volt ez mindig így, nem bizony. Valamikor, a kezdet kezdetén, úgy illatozott, s olyan különbségekkel minden virág, hogy a méhek már jó hajításnyiról

megérezhették, „meghallhatták”, merre van a rezeda, a jácint vagy éppen a tulipán.

De volt egy kertész, egy nagyon sürgő-forgó emberke. Szakálla a térdét verte a fejében fészkelő nagy bölcsességtől. Volt ennek a fura kertésznek egy csodálatosan szép virágoskertje, telides-teli mindenféle-fajta, szebbnél szebb, illatosabbnál illatosabb virággal. Örült a kertész a kertjének, művelte is tőle telhetően. Öntözte, kapálta, karózta, nyeste. Csak azzal nem volt kibékülve, hogy ahány virág, annyi illat. Bántotta az orrát az illatok sokasága. Egyedül a bazsalikom illatát szenvedhette. S elhatározta, hogy bazsalikom illatúvá varázsolja az egész kertet. Bazsalikom illatúvá minden virágot.

Megszeppentek a virágok, amikor kertészük szándékát megneszelték. Tudták, hogy amit a fejébe vesz, abból nem enged. Tűzön-vízen keresztülviszi.

De maguk a bazsalikomvirágok sem örültek.

Hogy jöhet ahhoz például holmi kis, kavicsok közt kapaszkodó puszkaporvirág vagy – rágondolni is rossz – a szagos müge, hogy egyszerre csak bazsalikomillatú legyen?

Féltékenyek lettek az illatukra.

Szomorúság szállott a kertre, amikor megjelent a kertész egy hatalmas szívókával, meg egy ennél is hatalmasabb illatpumpával.

Legelőször a tulipán illatát szívta ki. Majd vette a pumpát. De a tulipán ökölbe zárta szirmait, s megrázta magát. Hiába mesterkedett a kertész, a bazsalikomillat nem fogott a tulipánon.

Dühbe jött, toporzékolt a kertész. Ollóval, késsel, sarlóval, kaszával fenyegetőzött. De hiába.

A tulipán inkább néma maradt. De nem vette föl a bazsalikom illatát.

Hanem elkezdett csodálatosabbnál csodálatosabb színekben pompázni. Illat helyett most gyönyörű színekkel mutatta az utat az elbizonytalanodó méheknek, pillangóknak és más röpdöső szorgoskodóknak.

Meghökken a kertész. Elámult, még a száját is tátva felejtette a nagy álmélkodástól. A megmaradt illatú virágok pedig valóságos illatzivatart zúdítottak rá. Tikogni sem volt ideje a kertésznek. Úgy maradt, ahogy volt, ámultában. Most is ott áll, kerti törpévé zsugorodva. A tulipánok gyönyörűbbnél gyönyörűbb színekben pompázva némán mosolyognak össze a feje fölött.

FODOR SÁNDOR

Győzött a szív

Csipike úgy érezte, ahhoz, ami a történetek után az ő kötelessége, nagyjából fölösleges a Kukucsi jelenléte.

– Kukucsi, légy szíves, gondoskodj friss harmatról! Ott a veder né... Keserűlapi mellett.

– Nem hoztam ma reggel egy egész vederrel?! – próbált tiltakozni Kukucsi.

– Hozni hoztál, de a veder bánatomban felborult, és kiömlött a harmat... Menj már, jó?

– Eridj csak, Kukucsi, nem félek én tőle! – biztatta Tiptetupa is, mire Kukucsi kénytelen-kelletlen mégis elindult.

– Hásze épp az a baj, hogy nem félsz... – dörmögte magában, majd jó hangosan viszszaszólt: – Jövök mindjárt!

Valóban sietett. Ez a két boldogtalan még elront valamit.

– Kedves Tiptetupa – szólalt meg Csipike halkán de ünnepélyesen –, ha akarod, ezen túl mindig lesz nyárvíz.

– Hiszi a piszi – durcáskodott Tiptetupa. – A nyárvíz hideg. Nekem nyárvíz kell. Igazi.

– Máris hozom! – Csipike hanyatt-homlok rohanni kezdett az odú felé, ahonnan két fenyőkéreg-vödört vett elő, és usgyé a Forrás irányába! Tudta ő már, hogy mit kell tennie. A forrásvizet szépen kiteszi a napra, és nyárvíz lesz belőle. Majd vályút is készít fenyőkéregből, azt úgy telehordja, hogy télire is legyen Tiptetupának nyárvíze.

Tiptetupa lopva pillantott utána. És mosolygott. Nem lehet tudni, miért mosolygott, de jól állt neki, olyan szép lett tőle, hogy Mádár örömeiben új énekbe fogott az ágon.

Hát a Forrásnál mit lát Csipike?

Kukucsi éppen meríti belé – a harmatos-vödört!

– Szóval innen a híres mogyoróharmat?! – tette a kezét csipőre Csipike. – Te csaló!

Kukucsi riadtan pillantott fel.

– Psszt! Csendben... – intette közelebb Csipikét. – Ne szólj senkinek, de így sokkal gyorsabban megtelik a vödör, és láthattad, Tiptetupa is szereti... Jobb ha tőlem tudod meg: hasznát veheted, mert nehéz idők előtt állsz... De hallgass felőle, hallod?

– Alkalomadtán még beszélünk erről – nézett rá megsemmisítő pillantással Csipike.

Többet mondani most nem volt ideje. Gyorsan megtöltötte a vödreit, és szaporázott vissza Tipetupához.

– Mogyoróharmat... majd adok én neked! – motyogta magában.

Elhelyezte a teli vödröket a Tisztáson, mégpedig úgy, hogy jól érje a nap.

– Ez az a híres nyárvíz? – kérdezte kényeskedve Tipetupa.

– Még nem, de nemsokára az lesz... Ha felmelegszik. Én gyűjtök majd belőle sokat... Télire is elteszünk. – Mély lélegzetet vett és kihúzta magát: – Az én feleségemnek mindene meglesz!

– Feleségednek? – húzta fel a jobb szemöldökét Tipetupa, miközben megint olyan szépen mosolygott, hogy Csipike alig tudta folytatni a mondókáját.

– Igen, mert én téged ezennel...

Tipetupának elfogyott a türelme. Nem várta ki a végét.

– Ha te engem ezennel, én is téged azonnal! – megölelte Csipikét, és olyan szépen kezdtek búcsúzkodni, hogy Madár örömkönyveket hullatott a faágon.

Kukucsi már kéz a kézben találta őket. Nagyot sóhajtvá tette le a vödröt. Hátha Csipike nem árulta el a mogyoróharmat titkát...

– Nnna, végre. Már attól féltem, megint összevesztetek.

– Mi? – csodálkozott rá ártatlanul Tipetupa. – Hát veszekedtünk mi valaha, Csipike?

– Nem, dehogyis! Mi aztán soha!

– Így a jó! Így a jó! – jött meg ismét Madár hangja.

– Madárka! – szólította ünnepélyesen Csipike. – Kérlek, értesíts mindenkit! Nemsokára kezdődik a lagzi! Hencidától Boncidáig folyik a méz! Mindenki itt legyen! Megnősültem!! Ármány fölött – győzött a szív!

– De szépen mondd – dicsérte önkéntelenül Kukucsi.

Tipetupa pedig boldogan tapsolt hozzá.

Szárnybontó

Drága, kedves édesanyám,
Sokat köszönhetek néked.
Igazgattál, nevelgettél,
Hálát adok érted.

Barabás Tamás,
Szilágycseh

Lejárt már a március és az április.
Eljött a május, Anyák Napja reggele!
Anyák Napja van ma, sok boldogságot
az anyukáknak és a nagymamáknak.
Anyukámnak rózsát veszek, pirosat,
margerettát és flamingókat.
Anyukám ettől boldog lesz.
Boldogság nekem, ha ő boldog lehet.

Bartha Előd, Marosvásárhely

Bálint Janka,
Erdőcsinád

Pleşa Vanessa,
Székelyszenterzsébet

Kiss Anna, Tordatúr

Itt a tavasz, itt a sok virág,
tulipán és gyöngyvirág
téged köszönt, jó anyám!

Bajkó Péter Dániel,
Marosvásárhely

Balázs István,
Lövete

Rednik Patrik Dezső,
Lele

Egy szüneten a Nap széles mosollyal könyökölt be az osztály tágra nyitott ablakán.

– Mit éktelenkedsz ott, te buta Nap, amikor én sokkal fényesebb vagyok, mint te? – szólította meg egy unatkozó villanyégő. – Várj csak, valahogy felmegyek hozzád. De hogy jutok fel? – tűnődött magában.

Kerestély Gyopár,
Körtvélyfája

Ott csüngtek a papírból készült repülők, beugrott az egyikbe, és egy langyos fuvallat máris vitte-vitte fel a magasba. A villanyégő egyre jobban érezte a napsugarak forróságát. Izzott-izzadt, de nem csupán a hőségtől. Nem is mert tovább repülni, távolról kiabált:

– Nem tudod rólam, hogy én világítom meg az egész világot?

A Nap azt javasolta, hogy mutassa meg az égő a fényességét.

– Hisz nem vagyok áramra kapcsolva – méltatlankodott az égő.

Azonnal el is szégyellte magát, mert észrevette, hogy a Nap áram nélkül is fényes és meleg. Szégyenében visszafordította a papírrepülőt. Épp idejében, mert a tanító néni akkor vette a kezébe a pici csengőt, hogy jelezze a szünet végét. Az égő felugrott a helyére, de siettében odakoccant a falhoz, és megrepedt. A tanító néni észrevette, hogy az egyik égő nem gyúlt fel, hívta Szilárd bácsit, aki kicserélte.

– Mi legyen a repedt égővel? – kérdezték a gyerekek. – Öltöztessük fel színes fonalakkal, legyen a díszzők társa a polcon – röpködtek a javaslatok.

Örültem az ötletnek, mert csak én láttam, hogy az égő megbánta öntelt viselkedését. Amikor tehetett, elmesélte társainak, hogy a Napot tisztelni kell és megbecsülni.

Sövér Juliánna, Gyergyószentmiklós

Bodár Dorottya,
Szatmárnémeti

Csipike postája

Kedves kis olvasóm, anyukádnak azt üzenjük, Kukucsi meg én, hogy: „Kezcsókolom! Éljen sokáig, és lelje mindig örömét benned.”

Tudjátok, hogy én a leveleitekben lelem örömem, hát ne fukarkodjatok a küldeményekkel. Aki többször is próbálkozik, előbb vagy utóbb viszontlátja rajzát, versét, kézimunkáját, csoportképét a Szivárvány gyermekoldalain, a nevét, osztályát, óvodáját pedig itt, a Posta rovatban: **Ozsváth Botond**, Érbogyoszló; **Botházi Márton**, Nagyvárad; **Menninger Eszter**, **Schrádi Flórián**, Mezőfény; **Szabó Viktória**, Tasnád; **Márton Hanga**, Bochum (Németország); **Kiss Bíborka**, Marosvásárhely; **Bartók Viktória**, Nyárádszereda; **Dobai Emma**, Lele; **Bíró Kata**, Nagytusnád; **Sîncă Emília**, Csíkszereda; **Bogács Erik**, Csikmadaras; a **gyulakuti Óvoda Méhecske csoportja**; a **marosvásárhelyi G. Coşbuc Iskola I. B**; a **kolozsvári János Zsigmond Unitárius Kollégium I. B**; a **szatmárnémeti Bălcescu–Petőfi Iskola I.**, a **Hám János Líceum I. A**; a **gyergyószentmiklósi Kós Károly Iskola előkészítő**; a **sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola I. E osztálya**; a **gyulakuti előkészítő**; a **szalárdi I. B**; a **zabolai I. B, II. B**; a **kovásznai II. C**; a **bánffyhunyadi I. osztály**; **seprődi olvasóink**.

• *Csipkefa bimbója kihajlott az útra...*
Az árpádi óvodásoknak **Gulyás Éva** óvó néni segített virágba borítani a tavaszi fákat.

• **A hadadnásdi** elsősök izgatottan lapozzák minden hónapban a Szivárványt, elkészítik a kézimunkákat, és meghallgatják a meséket, verseket, amelyeket **Sipos Tünde tanító néni** olvas fel.

● Szamosújváron az Elvárásolt Házikó Óvoda udvarán a Törpék csoportja épp paszulyt ültet. A napocska is, Katona Anna-mária és Szabó Ildikó óvó néni mosolya is biztatja, simogatja őket.

● Rákosy Amália tanító néni varsolci elsőseinek vidámsága minket is jó kedvre derített, no meg az is, hogy a Szivárványból kivágott bohócok díszítik osztályuk falát.

E lapszám
támogatója:

Címlap:
Bende Mátyás,
Zabola

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SÚC. CLÚJ S.C. NAPSUGÁR- EDITŪRA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Kedves szülők, nevelők!
Köszönjük mindazoknak,
akik személyi jövedelemadó-
juk 2%-ával támogatják
a Napsugár Alapítványt.

Ha ebben az évben is méltónak tartanak a támogatásra, kérjük, töltsék ki a mi adatainkkal a 230. számú űrlapot, és küldjék el a helyi Pénzügyi Hivatalhoz. Az űrlap honlapunkról is letölthető:

www.napsugar.ro

Adataink:

Fundația Culturală Napsugár;
Cod de identificare fiscală:

7714627;

Cont IBAN:

RO16RNCB0106026613330001

Leadási határidő:

2016. május 25.

Köszönjük bizalmukat

és támogatásukat –

A Napsugár és a Szivárvány

Rajz-üzenet

Varga Mátyás,
Gyulakuta

Pető Szende,
Zabola

György-Lőrinc
Roland, Lövete

Orbán Ábel Tóbiás,
Kolozsvar

Menninger Eszter,
Mezőfény

Ára 3 LEJ, 400 FT

Birton Viktória,
Marosvásárhely

Pap Csenge Dorottya,
Sepsiszentgyörgy